

“मीठे बच्चे- हिँड्दा-डुल्दा विचार सागर मन्थन गर। यो ज्ञान मन्थन नै बुद्धिको भोजन हो, विचार सागर मन्थन गरेर सेवाका नयाँ-नयाँ युक्तिहरू निकाल।”

प्रश्न:- ज्ञान अमृत धारण गर्ने र गराउने शक्ति कुन बच्चाको आउँछ?

उत्तर:- जो बाबाको बन्ने बित्तिकै पवित्रताको पक्का प्रतिज्ञा गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, याद राख यति सुनेर पनि पवित्र बनेनौ भने बुद्धिको ताला बन्द हुन्छ। एउटा कानबाट सुन्छौ, अर्कोबाट निस्कन्छ। बाबाको बनेका छौ त्यसैले अशुद्धतालाई निकालिदेऊ। उल्टो कर्म गन्यौ भने श्वास रोकिन्छ, ज्ञान सुनाउन सक्दैनौ, त्यसैले सावधान!

गीत:- तूने रात गँवाई...

ओम् शान्ति। अहिले बाबा सम्मुख बसेर बच्चाहरू सँग सोध्नुहुन्छ- बेहदको बाबालाई राम्रो सँग चिन्यौ? सोध्नु पर्छ, नत्र बच्चाहरूलाई सोध्ने काइदा हुँदैन। सबैले जान्दछन्- उहाँ हाम्रो माता-पिता हुनुहुन्छ। माता-पितालाई पाएपछि हामी आस्तिक बन्यौं, माता-पिता जसद्वारा अपार सुख मिल्छ। सत्ययुगमा त हुन्छ नै प्रारब्ध। त्यहाँ आस्तिक वा नास्तिकको त प्रश्नै उठ्दैन। आस्तिक-नास्तिक, चिन्ने-नचिन्ने, संगममा नै हुन्छ। बच्चाहरूले नै अहिले जान्दछन्, जो हिजो नास्तिक थिए, बाबा र बाबाको रचनालाई जानेका थिएनन्, उनीहरू नै अहिले आस्तिक बनेका छन्। बाबालाई र आफ्नो ८४ जन्मलाई जानेका छन्। हिजो जानेका थिएनन्, आज जान्दछन्। हिजो र आज भनिन्छ नि। आज पुरानो दुनियाँ छ, भोलि नयाँ दुनियाँ हुन्छ। आज रात छ, भोलि दिन हुन्छ। वास्तवमा आफ्नो पितालाई जान्नु पर्छ नि। यहाँ नै सोमनाथको मन्दिर छ। शिव जयन्ती मनाइन्छ तर यो कसैले जान्दैनन्- शिव कहिले आउनु भएको थियो! सोमनाथ जुन नाम रहेको छ, उहाँले कहिले आएर ज्ञान अमृत पिलाउनु भएको थियो? अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी बाबाद्वारा आस्तिक बनेका छौं। बाबाले सम्मुख बसेर आफ्नो परिचय दिनु भएको छ। बनिबनाउ ड्रामा अनुसार परिचय पनि संगममा नै मिल्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- आज नर्क छ, भोलि स्वर्ग हुन्छ। भोलि मतलब हाम्रो अर्को जन्म सत्ययुगमा हुन्छ। हामी पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। आज मृत्युलोक छ, भोलि अमरलोक हुन्छ। दुनियाँ बदलिइरहेको छ। कलियुगबाट सत्ययुग बनिरहेको छ। त्यो त बाबाले नै बनाउनुहुन्छ। बाबा पतित पावन हुनुहुन्छ। दुनियाँमा संगमका बारेमा कसैलाई थाहा छैन। अहिले तिमी कति उज्यालोमा आएका छौ। तिमीले अहिले भक्तिमार्ग छोडिदिएका छौ। आज भक्ति छ, भोलि हुँदैन। यस्तो होइन, आज भक्ति छ, भोलि फेरि ज्ञान हुन्छ। होइन, भक्ति त आधाकल्प चल्छ। ज्ञान एकै पटक मिल्छ अनि सद्गति मिल्छ। बाबा एकै पटक आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ त्यसैले भनिएको छ- पतित-पावन, सद्गतिदाता। उहाँको जन्म पनि यहाँ नै हुन्छ। तर कसैले जान्दैनन्- यो निराकार शिवबाबाको मन्दिर हो। कहीं ज्योतिको मन्दिर छ। ब्रह्म समाजीहरू ज्योति जगाउँछन्। सम्झन्छन्- परमपिता परमात्मा ज्योति स्वरूप हुनुहुन्छ। अनेक प्रकारका मत छन्। जसले जे सुनायो त्यसैलाई मानेर अनुसरण गर्छन्। अहिले तिमीले रचयिता र रचनालाई जानेका छौ। रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बुझेर अरूलाई पनि बुझाउनु छ। परमपिता परमात्मा सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। हरेक कलाकारको महिमा अलग-अलग हुन्छ। परमात्मालाई सर्वव्यापी भनियो भने अलग-अलग महिमा हुन

२०७५ बैशाख २४ सोमबार ७-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
सकदैन। हरेक आत्मामा अलग-अलग पार्ट भरिएको छ। सर्वव्यापी हुनु भएको भए परमपिता परमात्माको
पार्ट सबैभित्र हुनु पर्ने थियो। कति अन्धकार छ! त्यसैले बाबा नै आएर सम्झाउनुहुन्छ।

बच्चाहरूलाई थाहा छ— वास्तवमा परमात्माको पार्ट सबैको भन्दा विशेष छ। उहाँ एकलाई नै सबै भक्तले
याद गर्छन्। सबै भक्त पतित छन्। पतित कसलाई भनिन्छ— यो मनुष्यले जान्दैनन्। संन्यासीहरू सम्झन्छन्—
विकारका कारण हामी नर्कवासी बनेका हौं, त्यसैले घरबार छोडेपछि हामी गएर ब्रह्ममा लीन हुने छौं।
बाबा सम्झाउनुहुन्छ यो कलियुग हो। सबै विषय सागरमा डुबुल्की लगाउँछन्, त्यसैले यसलाई वेश्यालय
भनिएको हो। म आएर शिवालय बनाउँछु। सत्ययुगमा एउटै धर्म थियो, तिनै देवी-देवता ८४ जन्म भोगेपछि
अहिले आफूलाई देवी-देवता भन्न सक्दैनन्। जो पूज्य देवी-देवता थिए, उनीहरू नै गिर्दा-गिर्दै, क्षत्रिय,
वैश्य, शूद्र वर्णमा आउँदा पतित पुजारी बनेका छन्। सबैभन्दा बढी पावन भारतखण्ड थियो अहिले पतित
बनेको छ। संन्यासीहरूलाई पनि सम्पूर्ण पावन भन्न सकिदैन किनकि पतित दुनियाँमा छन्। घरबार छोडेर
कोही पनि सत्ययुगमा जान सक्दैन। तिमीले यो दुनियाँलाई भुलेर सत्ययुगमा जानु छ। स्वर्गमा जानको
लागि हुबहु कल्प पहिले जस्तै पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। भारत नै पूज्यबाट पुजारी बन्यो, फेरि पूज्य बन्छ। यो
ज्ञान उसैले बुझ्नेछ जो सिकीलधे हो। जो देवी-देवता धर्मको हुँदैन उसले केही बुझ्दैन। तिमीहरूले नै ८४
जन्म लिन्छौ। अरू कुनै धर्मवालाले ८४ जन्म लिन सक्दैनन्। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छौ, सबै एकैसाथ
आउन सक्दैनौ। बच्चाहरूलाई चक्रको रहस्य पनि बताइएको छ। वंशवृक्ष कसरी बन्छ। आत्माहरूको पनि
वंश वृक्ष हुन्छ, यसलाई फेरि रूहानी वंशवृक्ष भनिन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी ब्रह्माण्डमा रहन्छौं।
पहिलो नम्बरमा शिवबाबा, फेरि ब्रह्मा-विष्णु-शंकर अनि लक्ष्मी-नारायण र उनको घराना। नम्बरवार त छ
नि। अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा वृक्ष छ। को-को आउँछन्, के-के हुन्छ, यो ज्ञान त्यहाँ हुँदैन। तर त्यहाँ
अज्ञान पनि भनिँदैन। त्यो यस ज्ञानबाट पाएको प्रारब्ध हो। अहिले चढ्ती कला छ, पछि कला कम हुन्छ।
१२५० वर्षमा दुई कला कम हुन्छ। बिस्तारै-बिस्तारै घट्छ। अब तिमीले सबै हिसाब निकाल्न सक्छौ।
वृक्षको पहिले फेद, त्यसपछि मुख्य हाँगा निस्कन्छ। अहिले तिमीले बीज र वृक्षलाई राम्ररी जानिसकेका
छौ। तिमी बाबाद्वारा नास्तिकबाट आस्तिक बनेका छौ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— पिताले पुत्रको
परिचय दिन्छन्, शिक्षकले विद्यार्थीको। पहिले गुरुले शिष्यको परिचय दिन्छन्। त्यसपछि शिष्यले गुरुको।
यहाँ त तीनवटै एक बाबा हुनुहुन्छ। उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ। अवश्य नयाँ दुनियाँ रचनुहुन्छ। स्वर्गमा लक्ष्मी-
नारायणले राज्य गर्थे। उनीहरूले यो वर्सा कहाँबाट लिए? कसले यस्तो कर्म सिकायो जसद्वारा यति उच्च
पद पाए? अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई यस्तो कर्म सिकाउँछु जसद्वारा तिमी देवी-देवता बन्छौ। स्वर्गमा
तिमी धेरै सम्पन्न थियौ। बाबाबाट नै वर्सा लिएका थियौ। त्यसैले अवश्य पनि बाबाले नै आएर यो
विश्वलाई स्वर्ग बनाउनु भएको हो। बाबा भन्नुहुन्छ— हिँड्दा-डुल्दा यस्तो विचार सागर मन्थन गर। यो
बुद्धिको लागि आहार हो। बाबाको इच्छा छ— यो सृष्टिचक्रको चित्र ठूला-ठूला बनाइनु पर्छ। कसैलाई पनि
चित्रको बारेमा सम्झाउँदा धेरै राम्रो लाग्छ। अब अरूलाई कसरी सम्झाउने, यो विचार गर्नु पर्छ। सम्झाऊ—
अहिले संगम हो। दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। यहाँ अनेक धर्म छन्, त्यहाँ एक धर्म हुन्छ जुन बाबाले
स्थापना गर्नुहुन्छ। भारतको प्राचीन योग प्रसिद्ध छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी फेरि भगवानद्वारा राजयोग
सिकिरहेका छौं। भगवानले नै बेहदको इतिहास भूगोल बताउनुहुन्छ। मनुष्यले मनुष्यलाई बताउन सक्दैनन्।

२०७५ बैशाख २४ सोमबार ७-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
यी बाबाले भन्छन्— म केही पनि जान्दैनथेँ। म यस्तो थिएँ, उस्तो थिएँ भनेर यी बाबा आफ्नो महिमा गर्दैनन्।
बाबा भन्नुहुन्छ— यो भक्तिको कर्म काण्ड अब गर्नु छैन। अब भक्ति पूरा हुनु छ। रात पछि दिन आउँछ।

अहिले तिमी बच्चाहरू संगममा छौ। संगममा नै ज्ञान मिल्छ। बाबाले कसरी सूक्ष्म वतनको रचना गर्नुहुन्छ
फेरि प्रजापिता ब्रह्माद्वारा नयाँ सृष्टि रचनुहुन्छ। मनुष्य सृष्टि यिनकै वंशावली हो। यिनैलाई आदि देव आदि
देवी भनिन्छ। एडम ईव पनि भनिन्छ। अब माता-पिता हुन् भने सृष्टि कसरी रचे? एडमलाई आदिदेव पनि
भनिन्छ। तर उनी रचयिता होइनन्। यस्तो सम्झ्दै नभने— परमपिता परमात्माले एडमद्वारा गराउनुभयो। अवश्य
भगवान् नै स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार बाबा। हामी आत्माहरू पनि निराकार छौं। यो
शरीर लिएर पार्ट बजाउन पुनर्जन्ममा आउँछौं। निराकार बाबालाई भक्तिमा याद गर्छन्, उहाँ परमधाममा
रहनुहुन्छ। उहाँ पतित पावन हुनुहुन्छ। पतित दुनियाँमा आएर बच्चाहरूलाई पढाएर पावन दुनियाँमा लिएर
जानुहुन्छ। त्यसैले उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ। बेहदको इतिहास भूगोल पढाउनुहुन्छ।
अहिले तिमी मास्टर नलेजफुल बनिरहेका छौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! याद राख, पवित्र
रहेनौ भने त जति सुने पनि, एक कानबाट सुन्छौ अर्काबाट उड्छ। पहिले पवित्रता प्रतिज्ञा गर, नत्र पापको
बोझ काटिदैन। पावन बनेनौ भने अझ जोड सँग गिर्नेछौ। बाबा भन्नुहुन्छ— याद राख अहिले पावन बनेनौ
भने धेरै सजाय खानु पर्नेछ। अज्ञान कालमा यति सजाय मिल्दैन। तर म सँग आएर प्रतिज्ञा गरेर फेरि पवित्र
बनेनौ लुकेर इन्द्र-सभामा आइरह्यौ भने दण्ड खानु पर्नेछ, अझ पत्थर बुद्धि बन्छौ। फेरि साधारण प्रजामा
जान्छौ। पद पनि नम्बरवार छ नि। उच्चभन्दा उच्च पनि बन्छन् भने नीचभन्दा नीच पनि बन्छन्। यहाँ त
सबैलाई दुःख छ। अचानक मृत्यु हुन्छ। वास्तवमा काल पूरा आयुमा आउनु पर्ने हो। स्वर्गमा काइदा
अनुसार आयु पूरा हुन्थ्यो। बूढो भएपछि साक्षात्कार हुन्थ्यो— अब फेरि बच्चा बन्नेछु। यहाँ तिमीलाई थाहा
छ— शरीर छोडेर बाबाको साथ जानु छ। यो पुरानो चोला उतार्नु छ। बाबालाई घरी-घरी याद गर्नु छ। बाबा,
हामी आयौं कि आयौं। योगबलद्वारा आत्मालाई पवित्र बनाउँछौं। यसको लागि एउटै उपाय छ— बाबा सँग
योग लगाउनु। फेरि तिमी सतोप्रधान पवित्र बन्छौ। योग लगाउँदा-लगाउँदै अन्त्यमा योग सिद्ध हुनु छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— यो मेरो रथ हो। लेण्डलेडी (घर स्वामिनी) भन वा लेण्डलर्ड (घर स्वामी) भन— यो धेरै
विचित्र छ। हेर, शिव बाबा कसरी आउनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ— यी लेण्डलेडी पनि हुन् भने प्रजापिता पनि हुन्। म
निराकारलाई शरीर अवश्य चाहिन्छ। हरेकलाई आ-आफ्नो रथ छ। म कसरी रथी बनूँ! मलाई त पतित
दुनियाँमा आउनु पर्छ। कृष्ण त पावन थिए। ड्रामामा यो रथ निश्चित छ। म आउँछु नै भारतमा। यस्तो होइन,
एउटा कल्प भारतमा आउँछु, अर्को कल्प जर्मनीमा आउँछु। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमी त कर्मयोगी हौ।
कर्म गर्नु पर्छ। पहिले पुरुषले कमाउँथे माताहरूले घर सम्हाल्थे। माताहरूले धेरै पढ्दैनथे। अहिले त पढाइ
सुरु भएको छ। माताहरू पनि व्यापार व्यवसाय गर्छन्। अब तिमी बच्चाहरूलाई अविनाशी कमाई गर्नु छ।
हरेकले बेहदका बाबाबाट वर्सा लिनु छ। जसले गर्छ उसले आफ्नो पद पाउँछ। यो पद २१ जन्म चल्छ। यो
पढाइ बाबाहरू सिवाय अरू कसैले पढाउन सक्दैन। पतित पावन पनि परमात्मा हुनुहुन्छ। उहाँले नै
राजयोग सिकाएर स्वर्गमा जान लायक बनाउनुहुन्छ। अब ८४ जन्म पूरा भयो। अब हामी घर गइरहेका छौं।
यो याद रह्यो भने पनि तिमी प्रफुल्लित रहन्छौ। बाबा आफ्नो अनुभव बताउँछन्— यादमा रहने कोशिश गर्छु

२०७५ बैशाख २४ सोमबार ७-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

तर भुलिहाल्छु, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— रातमा जागेर अभ्यास गर अनि अवस्था स्थायी हुन्छ, त्यसैले भनिन्छ, हे निद्रा जित्नेवाला बच्चाहरू, कमाई गर। हात-पाउ र मुखबाट केही गर्नु वा बोल्नु छैन। पहिले त माला फेर्दै (घुमाउँदै) राम राम जप्थ्यौ। मालाको रहस्य अहिले तिमीले बुझेका छौ। विजय माला र रुद्र माला। अहिले तिमीहरू सबै पुरुषार्थी हो। यसलाई माला भनिंदैन। रातमा जागनाले तिमीलाई धेरै आनन्द आउँछ। राती ९ बजे देखि १२ बजे सम्मको समय अशुद्ध हुन्छ। २ बजे देखि अमृत बेला हुन्छ। यहाँ त अशुद्धतालाई एकदम निकालिदिनु छ। यति सुनेर पनि यदि पवित्र बन्दैनौ भने त बुद्धिको ताला बन्द हुन्छ फेरि कसैलाई ज्ञान सुनाउन पनि सक्ने छैनौ। जसरी वृन्दावनमा रास लीला गर्छन् त्यसरी नै यो हो ज्ञान डान्सको कुरा। यहाँबाट सुनेर, देखेर पनि बाहिर गएर उल्टो बोल्छन् भने श्वास रोकिन्छ। त्यसैले सावधान रहनु छ। पवित्र अवश्य बन्नु छ अनि मात्र योग लगाउन सक्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कर्मयोगी बनेर रहनु छ। कर्म गर्दा पनि बाबालाई याद गरेर सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ।
- २) आफ्नो हर चलनबाट बाबा, शिक्षक, गुरुलाई प्रत्यक्ष गर्नु छ। “हामी घर गइरहेका छौं”— यो स्मृतिबाट सदा प्रफुल्लित रहनु छ।

वरदानः— कर्मयोगी बनेर हर कार्यलाई कुशलता र सफलता पूर्वक गर्ने चिन्तामुक्त भव

कैयौं बच्चाहरूलाई कमाउने, परिवार पाल्ने चिन्ता रहन्छ तर चिन्ता गर्ने मानिस कहिल्यै कमाईमा सफल हुन सक्दैन। चिन्तालाई छोडेर कर्मयोगी बनेर गन्थो भने जहाँ योग हुन्छ त्यहाँ कुनै पनि कार्य कुशलता र सफलता पूर्वक सम्पन्न हुन्छ। यदि चिन्ता गरेर कमाएको पैसा आयो भने पनि त्यसले चिन्ता नै पैदा गर्ने छ। र, योगयुक्त भएर खुशी-खुशीले कमाएको पैसाले खुशी दिलाउँछ किनभने जस्तो बीज हुन्छ, त्यस्तै फल निस्कन्छ।

स्लोगनः— सदा गुण रूपी मोती ग्रहण गर्ने होली हंस बन, ढुंगा माटो लिनेवाला होइन।